

Модернізація освітніх програм підготовки здобувачів вищої освіти
відповідно до тенденцій розвитку українського та світового ринків праці

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМ. М. І. ПИРОГОВА

**МОДЕРНІЗАЦІЯ ОСВІТНІХ ПРОГРАМ
ПІДГОТОВКИ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ
ВІДПОВІДНО ДО ТЕНДЕНЦІЙ РОЗВИТКУ
УКРАЇНСЬКОГО ТА СВІТОВОГО РИНКІВ ПРАЦІ**

**ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ
НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ**

26 лютого 2025 року

інструментом для адаптації контенту до індивідуальних потреб здобувачів вищої освіти, що, у свою чергу, сприятиме підвищенню якості та доступності освіти в умовах сучасних викликів. Але важливо врахувати, що весь освітній контент має бути адаптований експертами в потрібній галузі та постійно контролюватися викладачами з внесенням корективів та напрацювань, адже якщо здобувач освіти просто неконтрольовано використовує технології, це може значно знизити якість освіти.

Вергелес К.М., Куліш П.Л., Вергелес Т.М.
**ФІЛОСОФІЯ ОСВІТИ ЯК МЕТОДОЛОГІЧНА ОСНОВА
НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ У ЗВО**

Виховання, як відомо, є систематичним, цілеспрямованим, творчим процесом прищеплення індивідам (особистостям) моральних норм, понять, поглядів, способів і форм діяльності та поведінки, прийнятих в даному суспільстві. Самовідтворення, нормальне функціонування і поступальний розвиток суспільства можливі тільки при неупинному розвитку всіх його складників. Для цього необхідно, щоб наступні покоління засвоювали і збагачували соціальний досвід набутий попередніми поколіннями, вносили свій вклад у розвиток матеріальної і духовної культури. Підготовка нових поколінь до активної діяльності в усіх сферах суспільного життя, їх спадковість і зв'язок саме й покладається на виховання, яке здійснюється через систему соціальних інститутів таких як сім'я, виробничі колективи, навчальні заклади, засоби масової інформації тощо.

Свою лепту, у цей складний процес творення «нової людини», вносить і наш університет. Основним завданням виховного процесу в ньому є набуття молоддю (студентством) свідомості національно-патріотичного характеру, активної громадянської позиції, гідних моральних атрибутів та представляти українську націю, нашу державу та ВНМУ ім. М.І. Пирогова на міжнародній арені. Впроваджувати та реалізовувати пріоритетні напрямки національно-патріотичного виховання, науково-дослідного, художньо-естетичного, інтелектуально-культурного, спортивно-оздоровчого та попереджувального характеру.

Серед важливих проблемних питань у виховній роботі нашого університету можна виокремити такі:

- Низький рівень мотивації студентів до саморозвитку.
- Недостатній рівень внутрішньої та зовнішньої комунікації.
- Вплив соціальних мереж на формування світогляду.
- Психологічний аспект (стреси, емоційна апатія, важка адаптація до навчального процесу).
- Низька взаємодія між студентом та викладачем в процесі навчання та у виховній роботі.
- Пошук негативного спілкування на «стороні» (набуття шкідливих звичок).

Основними напрямками виховної роботи зі студентами безперечно мають стати ті, які допомагатимуть їм подолати негативні фактори формування свідомості. Серед таких напрямів, на яких варто зосередити свою увагу є:

- 1) Організаційна робота, яка передбачає створення умов для психологічно-комфортної адаптації студентів в навчанні та побуті.
- 2) Організаційно-методичне забезпечення виховної роботи, метою якої є
- 3) залучення студентів до різних організаційних заходів.
- 4) Національно-патріотичне виховання має забезпечити формування свідомого громадянина та справжнього патріота держави.
- 5) Виховання національно-мовної особистості, покликане забезпечити усвідомлення та популяризацію рідної мови як головного елемента національної ідентичності.
- 6) Виховання правової культури та правосвідомості, що убезпечить студентів від можливих правопорушень.
- 7) Етико-моральне виховання допомагатиме акцентуватися на проблемних особливостях медичної деонтології.
- 8) Культурно-естетичне виховання сприятиме розвитку ціннісних орієнтацій та активних соціально значущих дій.
- 9) Суспільно-екологічне виховання робить акцент на важливості збереження природи.
- 10) Суспільно-економічне виховання допоможе визначати та реалізовувати важливі соціальні пріоритети.
- 11) Суспільно-трудове виховання дасть можливість формуванню навичок згуртованості в спільній суспільній праці.
- 12) Фізичне виховання і спорт об'єднуюватиме навколо спільних інтересів.
- 13) Формування цінностей здорового і безпечного способу життя.
- 14) Професійний саморозвиток і самореалізація особистості студента.

Сьогодні, у ситуації світової глобальної взаємодії особливого значення набуває прогностична функція виховання. Тому все більш нагальною стає потреба у створенні особливої «проектної логіки», яка сприятиме не лише глибшому розумінню але й усвідомленню сутності та динаміки сучасних виховних процесів. Саме така логіка, дозволяє виокремити інваріанти подальшого соціокультурного розвитку нашої країни та уточнити місце і роль сучасного навчально-виховного процесу в ньому.

Не зайве звернути увагу й на те, що останнім часом в наукових дослідженнях все більшого поширення набуває ідея складного конструйованого характеру соціально-культурної дійсності. Ця ідея ґрунтується на низці міждисциплінарних підходів серед яких виокремлюються: загальна теорія систем, теорія самоорганізації, теорія катастроф тощо. За допомогою цих теорій створюються більш складні моделі реальності, у тому числі моделі культури, духовності, виховання. Нині навчально-виховний процес уявляється такою реальністю яка активно конструюється (твориться, робиться) людиною, такою, що має особисту значущість (цінність) та особистий сенс. Наразі одним із можливих ефективних міждисциплінарних підходів аналізу сутності та значущості сучасного навчально-виховного процесу може стати «концепція радикального конструктивізму», яка нині швидко розвивається. Міждисциплінарність цієї концепції її значущість як можливої неklasичної методології дослідження процесу виховання і невід'ємної його складової – формування духовного світу особистості, придасть останньому особливої

привабливості. Підтверджувана досвідом ефективність застосування цієї концепції з її власною концептуальною базою та герменевтичними засобами досягнення соціальної дійсності надає їй право стати надійною методологічною основою дослідження процесу виховання та його значущості у подальшому розвої сучасної України.

Отож, швидка зміна технологій і швидка зміна соціальних умов вимагають від сучасного навчально-виховного процесу такого сполучення ментальної стійкості і гнучкості, при якому він може відповідати своєму часу.

Вернигородський В.С., Паламарчук А.В.

УДОСКОНАЛЕННЯ КЛІНІЧНОГО МИСЛЕННЯ – ОСНОВА ПІДГОТОВКИ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЛІКАРЯ

З розвитком науково-технічного прогресу, впровадження в практику охорони здоров'я нових сучасних біохімічних, гормональних, морфологічних та інструментальних методів дослідження набагато покращили ранню діагностику багатьох хвороб і, звичайно, їх ефективність лікування. І це дійсно велике досягнення, яке лікар повинен використовувати в своїй клінічній практиці.

Але, нажаль, практикуючі лікарі доволі часто призначають ті чи інші додаткові методи дослідження без врахування генезу розвитку симптомів захворювання. Наприклад, хворого направляють на УЗД черевної порожнини і в нього діагностують аденому лівого чи правого наднирника. В подальшому, в більшості випадків, хворому проводять дослідження всіх гормонів, які продукуються в наднирниках. Чи потрібно це робити? Звичайно ні. І це свідчить про відсутність клінічного мислення, тобто розуміння біологічної дії тих чи інших гормонів кори наднирників, які мають свою специфічну дію на органи і системи організму – це проявляється типовими клінічними симптомами того чи іншого захворювання.

Ось чому на кафедрі ендокринології під час занять зі студентами та інтернами викладачі приділяють велику увагу специфічності біологічної дії гормонів і в залежності від клінічної картини вирішується питання визначення тих чи інших гормонів. Так, якщо у хворого наявні симптоми гіперглюкокортицизма, потрібно визначити АКТГ та кортизол крові, наявність симпато-адреналових кризів, визначення метанефринів, при симптомах гіперандрогенії – дегідроепіандростерон та тестостерон, при постійній артеріальній гіпертензії без ефекту лікування відомими гіпотензивними препаратами – альдостерон-ренінове співвідношення і т.д.

Тобто ті знання, які студент отримує на різних кафедрах починаючи з анатомії, фізіології, патофізіології, патоморфології та багатьох клінічних кафедр повинні бути тісно пов'язані і сприяти повсякденному удосконаленню клінічного мислення. Адже клінічне мислення це основа діагностики, а в подальшому і правильне етіопатогенетичне лікування. Впровадження нових технологій і, навіть, штучного інтелекту не може замінити, на наш погляд, клінічного мислення лікаря.